

Вълнувашъ ли прѣхласнатъ,
 Лукаво ли се смѣишъ, —
 Ти сѣ вълшебни ноти
 Изъ лирата си лѣишъ;

Ти сѣ плѣнишъ еднакво
 И будишъ въ насъ отвликъ,
 Ти сѣ си тоя Хайне
 Приятенъ и великъ.

1883.

XXXV.

БЛАГОДАРЖ.

(В. Т.)

Благодарж. Ти внесе нова сила,
 Ти внесе здраве, радость, благодать
 Въ душата ми. Обикнахъ тоя святъ
 Отъ както ти, плѣнителнице мила,
 Вложи въ менъ ново чувство — да горж
 И да обичамъ пакъ. Благодарж.

Животътъ злѣ, жестоко ме измами.
 Слетѣ ме рано злоба и печаль,
 Разлюбихъ сичко, що бѣхъ обичаль,
 Напустихъ честенъ трудъ, захвърлихъ знаме,
 И рѣкохъ малодушно: нека мрж!
 Тогасъ се та яви — благодарж . . .

Тогасъ се ти яви, и въ твойтѣ очи
 Привѣтни, нѣжни свѣтна за менъ май...
 Изъ туй върховно, славно чувство, знай,
 Вълшебнице, че новъ човѣкъ искочи!